

Zal. 1896

PODZIMEK

122

PODZIMEK

Plakát z roku 1954

Sto let stavařiny

Blíží se říjen 2018, přípravy na 100 let od založení samostatného státu Čechů a Slováků. Nakonec jsme zůstali sami, a tak slavíme sté výročí republiky.

Tato skutečnost mě přiměla zamyslet se nad tímto stoletým obdobím z pohledu stavaře.

Sedím na stejné terase, kde před 100 lety seděl můj pradědeček Josef a koukal na svou stavební firmu, kterou založil před 22 lety (1896). Koukal na cihelnu a pilu, kde vyráběl stavební materiál.

Tento materiál se za pomoci řemeslníků proměnil ve stavby. Většinou však vznikaly stavby jednoduché. Je pravda, že v té době se stavěly krásné budovy většinou pro veřejnost, jako školy, divadla, muzea či banky. V roce 1918 byl například dostavěn i Palác Lucerna v Praze.

Již se užíval železobeton, ale ne tak jak nyní. Zatím jen poskromnu. Mechanizace na stavbě bylo málo a většinou práce se prováděly ručně, a to včetně svislé a vodorovné manipulace.

Stavělo se také mnoho průmyslových staveb a i tam byli často přizváni renomovaní architekti, aby dali fabrice tvář.

Vzpomeňme jen na zlínskou architekturu „Bařových továren“ a spolupráce s Le Corbusierem a Janem Kötěrou.

Zaměstnanci jsou v té době najímáni jen na stavební sezonu (jaro, léto, podzim) a na zimu jsou ve většině posláni domů, a tak mohou pracovat například v lese.

Po roce 1918 se muselo vše obnovit, mnoho mužů se nevrátilo z války, a tak bylo málo pracovní síly. Začalo se postupně elektrifikovat a užívat více a více strojů.

V průmyslu to šlo o moc rychleji nežli na stavbách. Stavební výroba byla a stále je založena více na ruční práci.

Před druhou světovou válkou se hodně investovalo do obranných staveb. Dodnes je i u nás vidět soustava bunkrů. Přežily do dnešních dnů, neboť jsou ze železobetonu.

Po druhé světové válce nastala další obnova rozvráceného a rozbořeného průmyslu.

Organizují se budovatelské dvouletky a pak pětiletky. A nakonec se buduje socialismus.

Rychle se od kvality prvorepublikových staveb přechází ke kvantitě, nakonec reprezentovaných panelovou výstavbou.

Ale stále se staví.

Staví se silnice, mosty, železnice, byty, nemocnice, přehrady, vodní cesty, metro, průmyslové objekty atd.

Často se staví svépomocí nebo třeba v akci „Z“, ale staví se. Občas však není z čeho stavět, ale nakonec se vždy něco postaví.

Po revoluci v roce 1989 jsme se pustili do obnovy. Opravovaly se zanedbané domy a ve velkém budovaly obchody a nakonec celé obchodní domy atd. atd.

Všechno je hodně zaměřené na zisk a jen občas na krásu. Nestavíme již tak krásné sebevědomé secesní či funkcionalistické stavby, ale hlídáme si každý m², který je možné prodat nebo pronajmout.

Nestavíme stavby na mnoho let, nejlépe na staletí. Nyní investor již počítá s tím, že se bude vše často měnit a přestavovat. A kde jsme ve stavařině nyní?

Máme mnoho stavebních materiálů. Používáme čím dál tím více stavebních strojů a mechanizace. Ale na stavbách je stále mnoho ruční práce.

Rozhodně jsme my stavaři mnoho desítek let za technickým rozvojem, který probíhá například ve strojírenské výrobě. Mluvíme o čtvrté průmyslové revoluci nebo třeba i stavebnictví 4.0. Málokdo však ví, co to je. Stále pracujeme v podmínkách ovlivněných počasím (zima, vedro, sucho, déšť, atd.). Zajistit bezpečnost práce také není jednoduché. To vše jsou důvody proč je stále méně řemeslníků ochotných účastnit se výstavby. Starší odcházejí do penze a do učebních oborů vhodných pro nás stavě se nikdo

nehrne. Střední a vysoké školy technické jsou dost náročné, a tak si „naši mladí“ nakonec najdou něco jednoduššího a perspektivnějšího.

No, perspektivnějšího?

Já věřím, že náš obor, který jednoznačně za mnoho staletí existence prokázal svou životaschopnost, že je oborem perspektivním a to na „věčné časy“.

Ale jak a s kým se tedy bude stavět. Je jasné, že dochází k úpadku řemesla a nástupu nových technologií. Sám za sebe bych měl takový nápad, takové přání. Pojďme u nás ve firmě (ve firmách) udržet řemeslo a zároveň zavádět nové technologie.

Pojďme vylepšovat prostředí na stavbách, v dílnách, ale i v kancelářích. Buďme dobrými hospodáři. Snažme se o to, abychom odcházeli každý den z práce s pocitem dobře odvedené práce. Výsledkem by samozřejmě měl být zisk, o který se podělíme.

Nakonec snad budeme spokojeni, a to jak v práci, tak v soukromém životě.

A já si jen říkám: „Půjde to?“

Martin Podzimek

VYSOČINA

Nemocnice Jihlava – interní oddělení

Na začátku června letošního roku jsme opět úspěšně a ke spokojenosti jak investora, tak i uživatele dokončili, zkolaudovali a předali 2.NP, kde je oddělení kardiologie.

Na konci června, po vystěhování, nám uživatel předal část suterénu. Nyní máme v rekonstrukci poslední dvě podlaží. Vzhledem k tomu, že přízemí je důležitý komunikační uzel mezi interním pavilonem, Domem zdraví a ostatními odděleními nemocnice, je asi nejsložitější zajistit pro návštěvníky nemocnice vyznačení náhradních tras.

Co se týká stavby samotné, tak v přízemí, kde bude oddělení ÚRL a kožní, nyní dokončujeme obklady a dlažby, provádíme montáž rastrů podhledů, dále provádíme malby a nátěry a osazování hliníkových výplní otvorů. Na konci srpna zahájíme pokládku podlahových krytin. V září nás čeká dodání a montáž truhlářských prvků, lékařských technologií, vnitřních dveří a kompletace řemesel, tak abychom patro mohli začátkem října zkolaudovat a předat uživateli.

V suterénu máme předanou k rekonstrukci větší část, zbývající část potřebuje uživatel stále používat tak, aby byl schopen zajistit zásobování interního pavilonu. Na předané části máme téměř dokončeny bourací práce. Nyní probíhá napojení nové kanalizace na stávající ležatou, která byla zkontrolována kamerou a téměř celá je schopná dalšího užívání. V minimálním rozsahu je „propadlá“, tak nás čeká její výměna. Dále po opravě základové desky, po přepojení kanalizace a provedení vodorovné hydroizolace, zahájíme zdění a budeme pokračovat tak, abychom dokončili stavbu

včetně venkovních úprav do konce března 2019, jak máme ve smlouvě.

Na realizaci zakázky se za společnost Podzimek a synové s.r.o. podílí Michal Vilímek, Jaroslav Štastný a Stáňa Malá.

ICSS Jihlava

Je začátek srpna a my se pomalu s výstavbou Integrovaného centra sociálních služeb v Jihlavě blížíme k cíli. Pevně věříme,

Budova Integrovaného centra sociálních služeb

Vysoká škola Polytechnická Jihlava

že v době, kdy čtete tento příspěvek, bude stavba zdárně dokončena a zároveň i zkolaudována. V současné době probíhají především kompletace zařizovacích předmětů, koncových prvků vzduchotechniky a elektroinstalace. Dále jsou osazovány interiérové dveře, finalizují se malby a nátěry, montáže ochranných lišt a madel na chodbách. Vzhledem k charakteru objektu jsme bojovali se značnou vlhkostí podlahových konstrukcí. Některé dodávky, především pokládka PVC podlahových krytin a koberců, se nám proto mírně zpozdily. Dále se intenzivně soustředíme na dokončování venkovních úprav a zpevněných ploch, které si převážně provádíme vlastními pracovníky. Na pokládku zámkové dlažby, které je bezmála 800 m², jsme s vypětím všech sil sehnali subdodavatele. Závěrem budou osazeny dva zahradní altány, herní prvky a lavičky v severní části pozemku. Průběžným zpracováváním víceprací a méněprací jsme se dostali na celkový počet 65 změnových listů v celkové hodnotě 4 mil. Kč a uzavřeli jsme s investorem čtyři dodatky ke smlouvě o dílo. Zakázku dokončují Pavel Podolský, Tomáš Pěnička, Jan Polák a Jitka Vinterová.

VŠPJ – Výstavba výukového centra

Na konci dubna jsme převzali staveniště a zahájili práce na druhé zakázce pro vysokou školu. Stavbu realizujeme ve Sdružení s PSJ a.s. a jsme lídři tohoto Sdružení firem. Jedná se o zakázku za cca 140 milionů korun. Během května došlo k demolici objektů, které se nacházely v místě budoucího výukového centra. Poté jsme se pustili do zemních prací a podchycení stávajícího objektu. Nyní se pracuje na založení suterénu, kanalizaci a podkladních vrstvách. Ve stávajícím objektu bylo vše odstrojeno, provádí se bourací práce, provětrávané podlahy, vyzdívký a sanační

práce. Zároveň pracujeme na nové kotelně, kterou musíme dokončit dříve, než se vrátí studenti zpět do svých lavic. Stavbu nám komplikují rozdíly mezi předpoklady v projektu a skutečností na stavbě a tak zatím nabíráme zpoždění oproti harmonogramu prací. Bojujeme také s investorem a asi jako všichni se pereme s nedostatkem kapacit na stavbách. Věříme ale, že to zvládneme.

Na obou zakázkách pracuje tým ve složení Zbyněk Šťastný, Jitka Vávrů a Honza Pechek.

VŠPJ – Výstavba a adaptace prostor pro technické laboratoře a dílny

Interiér VŠPJ

Staveniště MŠ Na Dolech

Během dubna jsme provedli většinu bouracích prací a výkopů pro podlahové konstrukce. Na ně jsme navázali provedením provětrávaným systémem iglů. Během května jsme dokončili vyzdívky, hrubé podlahy, osadili nová okna rozvody elektro a ZTI a zahájili omítky. V červnu jsme sanační omítky dokončili, vymalovali, zadláždili, obložili, osadili vzduchotechniku, zkompletovali elektro a zdravotnickou, provedli podhledy, na podlahu nalili epoxidovou stěrku, nasadili dveře, zamkli a předali. V srpnu proběhnou kolaudace. Díky všem co se na zakázce podíleli, že to klaplo.

RD Havlíčkův Brod

Na konci horkého léta se na stavbě „domečku“ finišuje – fasáda je téměř hotová, na střeše se dodělávají poslední úpravy, interiér objektu je také ve fázi dokončení – dělají se obklady a dlažby, dokončuje se SDK, budou následovat dřevěné podlahy a montáž dveří, dojde i ke kompletaci bazénu, sauny a TZB. Po dlouhém jednání s objednatelem jsme se dohodli na realizaci venkovních terénních a sadových úprav v hodnotě cca 3 mil. Kč, které zahájíme na konci srpna s termínem dokončení listopad 2018. Věříme, že se nám toto naše vstřícné gesto vrátí v podobě další spolupráce s objednatelem na projektu většího rozsahu.

Tým na zakázce, ve složení Pavel Kozina a Jana Venkrbcová, řídí Standa Man.

Mateřská školka Na Dolech, Jihlava

Na začátku školních prázdnin jsme převzali staveniště pro stavbu mateřské školky v Jihlavě za 64 mil Kč. Naším úkolem je vybudovat moderní bezbariérovou školku s kapacitou pro 100 dětí. Budova školky je navržena s téměř nulovou spotřebou energií při využití moderních technologií. Ve školce bude zřízena jedna třída pro internátní provoz, to znamená, že zde přes noc může zůstat až 25 dětí. V 1.NP bude umístěná kuchyňská část se skladovým a administrativním zázemím. Ve 2.NP bude vřívkva se saunou a víceúčelovou dílnou s ateliérem pro manuální aktivity. Budou zde celkově 4 třídy, ke kterým budou náležet prostory nutné pro daný provoz – herna, ložnice, sociální zázemí, šatna, sklad hraček a sklad ložního prádla. Současně s tím má být vybudovaná

nová zahrada, vybavená velkým množstvím venkovních hracích prvků. Ke školce bude nově vybudované parkoviště s příjezdovou komunikací pro zásobování. Okamžitě po převzetí staveniště jsme zahájili zemní práce a ještě do konce července vybetonovali větší část základových pasů a patek. V srpnu následovala betonáž základové desky, provedení hydroizolace spodní stavby a zahájení vyzdívání nosných a obvodových zdí. V tuto chvíli bychom měli být již téměř připraveni pro montáž prefa stropu nad 1.NP. Tuto zakázku musíme dokončit do konce června příštího roku.

Realizaci této stavby řídí Zdeněk Novotný za podpory Jany Venkrbcové a Standy Symonidese.

CCS (Centrum sociálních služeb)

Centrum sociálních služeb Jihlava

10. srpna 2018 jsme převzali staveniště a následně zahájili práce na nové zakázce pro Charitu. Jedná se o rekonstrukci domu v Žižkově ulici v Jihlavě, která navazuje na právě dokončovaný dům ICSS. Cena díla je 26 milionů korun. Souběžně probíhají bourací práce a hlavně příprava zakázky a výběry subdodavatelů. Stavbu povede Michal Vilímek a jeho tým tvoří Tomáš Pěnička a Karolína Rennerová.

Martin Urbánek, výrobní ředitel pro Vysočinu

PRAHA

ZŠ Charlotty Masarykové, Starochuchelská

ZŠ Charlotty Masarykové

Jedná se o novou stavební akci pražského výrobního střediska, která byla zahájena 25. 6. t.r. a jejímž předpokládaným termínem předání by měl být červenec příštího roku. Předmětem projektu je dobudování dalších dvou pater na stávající budově jídelny, vedle které nově vyroste ještě tělocvična s patrem učeben. Tělocvična bude zčásti zahlobená pod zem, takže pohledově budou nadzemní část stavby tvořit jen dvě patra. V polovině srpna na stavbě skončily bourací práce ve staré budově a začaly zemní práce spolu se speciálním zakládáním pro stavební jámu tělocvičny.

Na projektu pracuje Michal Rys, Jakub Blecha a přípravařka Eva Kozáková.

MŠ Roztoky

MŠ Roztoky

Kompletní rekonstrukci vily z roku 1896 jsme převzali v loňském roce. Původně obytná vila se čtyřmi byty bude přebudována v 2.NP na mateřskou školku, v 1.NP bude sídlit komunitní centrum. Po převzetí projektu jsme provedli

statické podchycení dřevěných trámových stropů, hotovy jsou i nové vnitřní vyzdívky a aktuálně se provádí totální rekonstrukce střechy, nosných trámů a výměna střešní krytiny. Současně probíhá instalace rozvodů.

Projekt realizuje tým ve složení Lukáš Vykydal, Martin Knapp a přípravařka Alena Nováková.

Bytový dům Roháčova, Žižkov

Bytový dům Roháčova

V neutěšené dopravní situaci pražského Žižkova je v mírném předstihu realizován další z projektů revitalizace panelových domů, tentokrát na adrese Roháčova 34 až 44, kde byla v polovině srpna již vyměněna okna ve společných prostorách domů, vstupní dveře a dokončena byla jedna část fasády, druhá část by pak měla být hotova v polovině září. Konec celé stavby je plánován na leden 2019. Realizační tým čeká ještě betonáž průchoďů mezi domy a nových obchodních prostor, které vznikly ubouráním části ochozů zmíněných domů. Závěrečnou fází budou potom terénní práce a vybudování přilehlých komunikací.

Na projektu pracuje Václav Charous, Daniel Müller, David Tůma a přípravařka Alena Nováková.

Bytový dům Butovická

Bytový dům Butovická

Kolaudace stavby bytového domu nedaleko Prokopského údolí je plánována na konec září letošního roku. V polovině srpna byly hotové izolace a probíhala montáž fasády, kdy na svislé úhelníky a následnou vrstvu hydroizolace byly

upevňovány hliníkové systémové prvky, na které bude finálně, pomocí zevnitř připevňovaných šroubů, namontováno vertikální dřevěné obložení. Stejně obložení bude i na části šikmé střechy směrem do ulice, na mírněji skloněné části střechy směrem do dvora bude pak povrch tvořit kačírek, stejně jako na některých terasách. Část teras je realizována jako zelená plocha. Okna budou lemována hliníkovými profily. V srpnu byly finalizovány i jednotlivé byty, kde se obkládaly koupelny, kompletovalo elektro a zbývalo položit podlahy a osadit dveře. Komplikací zdárného dokončení podle plánu jsou dlouhé dodavatelské termíny hliníkových prvků a dalších stavebních komponentů.

Na projektu pracuje tým ve složení: Vladimír Kunst, Jiří Frček a aktuálně zajišťuje přípravu Stáňa Malá.

Vila Kopeckého

Vila Kopeckého

Projekt rekonstrukce vily se čtyřmi bytovými jednotkami jsme zahájili v květnu letošního roku. V první fázi proběhla demolice dle uzavřené smlouvy, v jejímž průběhu se ukázala potřeba statického zajištění suterénu, na které se aktuálně zpracovává projekt. Ten by měl být hotov v polovině září a po nezbytných smluvních ujednáních by rekonstrukce měla pokračovat.

Realizační tým tvoří Tomáš Prokopec, Pavel Zelenka a přípravu má na starosti Nikola Lejčková.

Jaroslav Martinčík,
výrobní ředitel pro Prahu

Rozhovor s novým výrobním ředitelem pražského střediska Ing. Jaroslavem Martinčíkem

Pro zářijové číslo časopisu jsme se rozhodli připravit rozhovor s novým členem manažerského týmu naší firmy, abychom jej představili třeštské části firmy a seznámili vás s jeho čerstvým pohledem na fungování naší firmy, ale i stavebního podnikání v rámci Prahy a celé země. Jaká úskalí musí řešit ve své pracovní roli a jak si udržuje „life-balance“, tedy rovnováhu mezi pracovním a osobním životem, tak nezbytnou pro vysoké manažery?

Ujal jste se funkce výrobního ředitele k 1. 2. 2018, jaký byl ten první půlrok?

Během uplynulých měsíců jsem se stihl zorientovat v procesech, které jsou zde nastaveny, v zakázkách, které se realizují, a zjistil jsem, co nefunguje, co funguje a jak. Byl to opravdu hektický půlrok.

Jaká úskalí na vás v nové funkci čekala a které nejakutnější problémy musíte řešit?

Převzal jsem řadu problematických projektů, ve kterých bylo třeba se rychle zorientovat a komplikace řešit. V mnoha z nich se nám podařilo situaci stabilizovat, vyhnout se penále a uřídit náklady. Dalším zásadním problémem, momentálně navíc vyostřeným celkovou situací na trhu pracovních sil, je obrovská fluktuace v pražské části firmy. Mou prioritou bude tedy stabilizovat pracovní kádr, upravit mzdové a pracovní podmínky co nejlépe parametřím pražského prostředí a vytvořit tým, který bude motivovaný a efektivní, tvořený z lidí, kteří si nechodí do práce jen pro peníze, ale i pro dobrý pocit z vlastní seberealizace, dobře odvedené práce a užitečného odkazu, který svou týmovou prací vytváříme.

Kudy vede cesta, podle vás, ke spokojenému zaměstnanci a potažmo úspěšné firmě.

Abyste moje předchozí slova nezněla příliš naivně nebo jen líbivě, nutno dodat, že kvalitnímu ohodnocení a chvále musí předcházet velmi tvrdá, poctivě odvedená a kvalitně provedená práce na všech pozicích týmu. Firma musí být úspěšná, aby si mohla hýčkat své lidi, zakázky tedy musí být výdělečné, tzn. v termínu a kvalitně zhotovené, práce odvedená i v těch nejmenších detailech, nejen řemeslných, ale i dokumentačních, těch snad nejvíce. Abychom se vyhnuli nejasnostem a sporům s investory, je třeba naprosto striktně zaznamenávat veškerá změnová řízení, vést dokumentaci průběhu stavby, nechávat si nekompromisně odsouhlasit a podepsat investorem vícepráce a požadavky, včetně promítnutí jejich dopadu do ceny a termínu. Zkrátka důsledně trvat na procesech, které stavební projekty v dnešním prostředí vyžadují, nezavádět svou líností příčinu ke sporům, zdržení,

finančním ztrátám. Ta „úřednická“ práce je totiž zcela nevyhnutelná, je naší jedinou pojistkou a nárazníkem před rozmary investora a jeho právníků. Musíme umět svou práci dobře a včas udělat, ale také dobře „papírově“ pojistit, umět si ji obhájit, asertivně komunikovat s protistranou na základě zdokumentovaných úmluv.

V tom, co říkáte, se odráží skutečnost, že na podání ruky a ústní sliby se ve stavařině již dávno nehraje. Jaký je váš názor na obor stavebnictví v ČR, je pravdou, že oproti jiným průmyslovým odvětvím je stále trochu „džunglí“, kde místo etiky a spolupráce vládne právo silnějšího?

Podle mého názoru stavebnictví jako obor poměrně zdařile odráží celkovou situaci ve společnosti, jakou ji dnes máme. Vládne tu nedůvěra, nespokojenost a frustrace, otupuje se vnímání hranic morálky, slušného chování a dříve ctěných hodnot. A stejně jako ve společnosti narazíte i ve stavařině v pozici investorů, dodavatelů, partnerů na velkou část lidí velice solidních, fundovaných a vstřícných a bohužel stejně velkou, ne-li větší, skupinu těch, jejichž přístup je nesolidní, prospěchářský, záluďný, a priori zistný. Obecně je vztah investor-dodavatel v současně praktikované podobě značně nevyrovnaný.

Je situace v Praze v tomto kontextu něčím výjimečná?

Téměř ve všem. Atmosféra je horší, lidé jsou pod větším tlakem, vše se hrotí. Konkurence je velmi tvrdá a nekompromisní, téměř všechny stavební firmy zde soustřeďují svoje centra. Vztahy jsou leckdy až nepochopitelně vyostřené. Je zde velká skupina bohatých investorů a s nimi práce, nicméně jejich jednání je leckdy poměrně nevybíravé a ve velké míře ilustruje „firemní kulturu“ jejich podnikání. Smlouvy se využívají hlava nehlava, požadavky jsou nereálné, etika a selský rozum v koncích. U těch menších pak patrně převládá pocit, že v anonymitě velkého města, kde už se znovu nepotkáte, je dovoleno cokoliv.

Jaké externí vlivy zásadně ovlivňují průběh zakázky a její úspěšnost?

Snad čím dál častěji se potýkáme s nekvalitně provedenou dokumentací stavby, to je věc, na kterou v prvopočátku nemáme téměř žádný vliv, přesto nás v průběhu stavby dokáže téměř „knokoutovat“. V mnoha případech, abychom dokázali udržet stavbu v běhu, jsme nuceni projekt sami dotahovat a pružně uzpůsobovat, což vede vždy ke zdržení, komplikacím. Smlouvy o dodání a penále pro nás jsou přísné, aniž by braly ohledy na námi nezaviněné okolnosti.

Jaké dílčí kroky v projektovém řízení hodláte upevňovat či nově zavést do práce výrobního oddělení?

Kromě již zmíněného důrazu na precizní dokumentaci a schvalování změn projektu, je to především důsledná průběžná kontrola financování stavby se zásadním důrazem na režijní náklady a výběr subdodavatelů. Pokud chceme přesunout zdroje do kvalitního ohodnocení, musíme důsledně zamezit plýtvání v nákladech. Rozpočet projektu není nafukovací, pokud vyčerpáme peníze na režii, nebude zisk a tedy ani odměny, ta rovnice je až bolestně jednoduchá.

Positivním krokem ve zvyšování efektivity naší práce by pak v mých očích mělo být setrvalé zvyšování způsobilosti, odbornosti a rozšiřování znalostí každého z členů týmu. I do stavebnictví se promítají technologické změny a zvyšování

Při práci v pražské kanceláři, vlevo Stanislava Malá

kvalifikace je bonusem pro zaměstnance i zaměstnavatele, je to přidaná hodnota, která se vždy pozitivně odráží v každé práci.

Co vás osobně baví na tom „být stavařem“?

Jednak jsem to vystudoval, takže se snažím využívat získané zkušenosti. Ale stavařinu mám rád pro její nestereotypnost – každý den je jiný, každá zakázka je jiná, projekt od projektu – a pořád se něco děje. A ten výsledek, když se vše povede jak má, je vždycky pěkný, vždycky přínosný. Ten pocit, že je vaše práce užitečná, že za vámi něco zůstává a dokonce zlepšit a upravit veřejný prostor, to je radost a zadostiučinění za celé to úsilí během realizace stavby. Je to i ten nezbytný motivační pohon, co každý z nás, kromě peněz, z práce potřebuje čerpat. Navíc ve stavařině se člověk pořád učí – nejen nové technologie a výrobky, ale i každý investor, projekt, podřízený, každý vás něco nového naučí, něčím vás obohatí. Každá zkušenost je jedinečná stejně jako každá stavba, kterou postavíme.

Jaká dlouhodobá vize řídí vaše současné kroky na pozici výrobního ředitele?

Zlepšit hospodářské výsledky střediska, dopracovat firemní pravidla, kontrolní procesy, smlouvy. Jednoznačně a s tím souvisí cíl stabilizovat tým, nabírat mladé lidi s energií a investovat do jejich růstu, nastavit kvalitní pracovní workflow, spolupráci. A v neposlední řadě vytvořit příjemnou pracovní atmosféru na bázi přátelství a slušných vztahů, tak aby nás všechny naše práce mohla těšit.

Vaše cíle jistě spotřebují obrovskou dávku vaší energie, jak si udržujete „life-balance“? Co Vás opět spolehlivě „nakopne“, když vás práce vysaje? Dokážete přepínat mezi prací a svým soukromím?

Zcela spolehlivě mě „nakopnou“ mé děti, mám čtyři, takže o nevyčerpatelný každodenní příděl energie mám postaráno. Skloubit rodinu a práci je někdy náročné, ale stojí to za to. Odpočinku si nejlépe v přírodě, v lese, to zná asi spousta lidí. Duševním relaxem jsou pro mě rovněž knihy, když vás pohltí dobrý příběh, vytěsní z mozku všechno ostatní, stejně na mě funguje kultura, divadlo.

Děkuji za rozhovor
Ivana Opršalová, PR

OBCHODNÍ ODDĚLENÍ

TŘEŠŤ

V uplynulé době jsme získali několik zakázek a plně jsme zaměstnali výrobní oddělení, kterému přejeme zdárné dokončení všech vyhraných akcí.

První a největší zakázkou je výstavba mateřské školky, ul. Na Dolech, Jihlava za 63 mil. Kč – stavba je již v plném proudu pod vedením Ing. Zdeňka Novotného. Další je pak rekonstrukce v ul. Žižkova na Centrum sociálních služeb za 26 mil. Kč – stavbu řídí Michal Vilímek.

Poslední zakázkou je Transformace Domova Kamélie v Třešti za 53 mil. Kč. Tuto akci bude mít na starosti tým pod vedením Standy Mana.

Dále se účastníme výběrového řízení na Stavební úpravy hlavní budovy Zámeckého hotelu v Třešti a zpracováváme nabídku na novostavbu bytového domu Na Topolce, Praha 4 pro pana Prokopa.

Mezi neúspěšné nabídky mimo jiné např. patří přístavba průmyslového areálu Ammeraal Beltech EURO FAB v Jihlavě, přístavba skladové a výrobní haly v areálu firmy Kosyka s.r.o., balicí a krájecí centrum v Kostelci a dopravní terminál – ul. Na Dolech, Jihlava.

Pepa Studnička, vedoucí obchodního oddělení
Třešť

PRAHA

V uplynulém období jsme podali mnoho nabídek do soutěží na zhotovitele zakázek pro soukromé i veřejné zadavatele.

Podařilo se nám získat významnou zakázku spočívající v částečné rekonstrukci stávající budovy a vybudování nového pavilonu základní školy v Chuchli.

V nejbližší době budeme zpracovávat cenovou nabídku na bytový projekt v Praze 9. S investorem máme uzavřenu smlouvu o smlouvě budoucí a realizace celého projektu by měla začít v posledním čtvrtletí tohoto roku.

U projektu v Havelské ulici v Praze, kde jsme byli vybráni jako generální dodavatel došlo, vinou investora, k časovému posunu. Z tohoto důvodu jsme provedli aktualizaci naší ceny. Investor v tuto chvíli provádí úpravu financování, které by mělo vést k následnému uzavření smlouvy. Pokud se to podaří, bude se jednat nejen o zakázku s významným objemem, ale i o zajímavou referenci pro naši firmu.

V současné době zpracováváme další nabídky na zateplení bytových domů v Praze 3.

Dále zpracováváme nabídky na další projekty jak pro soukromé, tak pro veřejné zadavatele.

Martin Sojka, vedoucí obchodního oddělení
Praha

Údržba dřevěných podlah v Karlíně hall II

Dílna Hi-Macs

Dílna Hi-Macs

V jednom z prázdninových měsíců jsme prováděli pravidelnou každoroční údržbu dřevěných podlah Karlín Hall II. Součástí údržby, která má prodloužit životnost povrchů, je vymytí podlah a následné nanesení nové vrstvy zátěžového oleje.

Další realizovanou zakázkou byla repase stávající podlahy v části restaurace Hotelu Aria, kde jsme uplatnili opět UV lak. Stále jsme jedinou firmou na českém trhu, která tuto povrchovou úpravu aplikuje.

Stále probíhají práce na pokládkách podlah v Národním muzeu, kde má být do konce září ukončena první etapa renovace podlah v místnostech, které budou představeny 28. 10. při oslavách stoletého výročí vzniku ČSR.

Aktuálně probíhá v naší dílně výroba podlah v typové úpravě vídeňský kříž do kanceláře předsedkyně Akademie věd ČR na Národní třídě. I při této zakázce bude povrch finalizován UV lakem.

Dále máme ve výrobě podlahy pro nám již známou budovu Vlašského dvora v Kutné Hoře, kam vyrábíme celomasivní dubové vlysy a čtverce vzoru dvojitého kříže, který jsme již v minulosti pokládali v Obřadní síni. Pokládka této první etapy výměny podlah má být dokončena koncem září. U této zakázky máme smělou vyhlídku, že bychom mohli získat smlouvu na výměnu všech podlah o celkové výměře cca 1500 m².

Již ojedinělou realizací byla pro nás pokládka terasy z dřeviny Garapa pro soukromého investora v Praze.

Veronika Dvořáková, obchodní oddělení

Z HI-MACS dílny

Pracovníci HI-MACS dílny pracovali v červenci a srpnu na dvou větších a několika menších zakázkách pro zákazníky v Čechách a na Slovensku. Větší zakázka pro dentální kliniku STOMAMED v Bratislavě zahrnovala výrobu a montáž vrchních desek se dřezy pro linky ve třech ambulancích, desky pro psací stoly a vrchní desky pojízdných boxů. Zákazník si vybral HI-MACS materiál Emerald lehké zelené barvy, který je jednotný ve všech ambulancích kliniky.

Interiér dentální kliniky STOMAMED

Hotel Aria

Dle požadavku zákazníka a z důvodu časové tísně vyráběl slovenský subdodavatel korpusy z lamina a zároveň se v Třešti vyráběly vrchní desky z HI-MACSu, což způsobilo nemalé potíže při spasovávání obou částí. Zakázka však byla v termínu předána.

Další velkou zakázkou byla subdodávka lavic do zasedací místnosti rady Magistrátu hl. města Prahy. Do dílny byly dodány od firmy LUKOR Praha segmenty lavic vyrobené z překližky, které pracovníci HI-MACS dílny „opláštili“ do krémového odstínu Nougat Cream. Zakázka byla extrémně náročná zejména z důvodů ručního spasovávání mnoha zakřivených ploch. Spoj musí být přesný na 3 desetiny milimetru, jinak je lepidlo na povrchu viditelné.

Pro lavice jsou typická různá zakřivení ploch, proto bylo nutné nejprve jednotlivé díly vytvořit pomocí vakuového tváření. Deska se ohřeje na 165° C a poté je položena do tvarovacího stroje na formu z MDF. Vysátím vzduchu se vytvoří podtlak, který desku ve formě vytvaruje do požadovaného tvaru.

Pan Zdeněk Mezera vyrobil na NC frézce formy z MDF pro jednotlivé díly, které pracovníci dílny Martin Procházka, Radek Vyhlídal a Jiří Jedlička spasovali a slepili na připravené kostry.

Jiří Jedlička,
vedoucí výroby a obchodu HI-MACS

POLYTRADE CE

HI-MACS® – povyšuje věšák na umělecké dílo

*bakalářská práce
studentky fakulty Architektury ČVUT – obor design*

Studentka Sally Nguyen dostala jako téma své bakalářské práce interiérový věšák. Téma na první pohled zdánlivě všední a jednoduché, ovšem pro studentku průmyslového designu to znamená hledat právě ta nevšední, překvapivá a zároveň praktická řešení. A při tomto hledání se právě naše cesty propojily.

Po několika setkáních jsem se rozhodla tento projekt podpořit, za podmínky, že navrhovaný objekt bude nápaditý, krásný, funkční, na pohled přitažlivý, ale především plně vyjádří možnosti a charakter materiálu HI-MACS®. O spolupráci jsme požádali pražskou zpracovatelskou firmu Fukma a.s., která disponuje velmi dobrým technickým vybavením a také chutí ozkoušet něco nového. Kolega Ing. arch. Martin Wolf přijal roli oponenta.

Studentka Sally Nguyen se pod jeho vedením seznamovala s užitnými i technickými vlastnostmi materiálu.

K zadání se od začátku postavila velmi profesionálně. Nejprve nastudovala technické možnosti materiálu HI-MACS® (ohýbání, lepení, frézování apod.). Poté prověřila možnosti výrobní dílny firmy Fukma a.s. (vyřezávání na stroji CNC, výrobu formy, tvarování...)

Její návrh, který jsme společně upravovali, využívá opravdu netradiční systém zavěšování oděvů. Respektuje při tom charakter a možnosti materiálu.

Při realizaci houževnatě prosazovala svoji vizi i přes počáteční nedůvěru výrobce, ale zároveň akceptovala jeho připomínky, které dokázala do svého modelu zahrnout. A výsledek stojí za to. Předně Sally Nguyen zdárně obhájila svoji bakalářku, ale především dílo se k radosti všech zúčastněných opravdu zdařilo.

Ve spolupráci se Sally Nguyen bychom chtěli pokračovat, aby tento kousek nezůstal osamocen a vznikla celá sada stylových předmětů.

V současné době jsme objekt (je to více než věšák) zapůjčili do nového showroomu firmy Wood&Interiors Bratislava, sklízí zde velký obdiv! Je to názorný příklad toho jak myšlenka, šikovné ruce a ušlechtilý materiál povýší všední užitkový předmět na umělecké dílo.

Renata Kotálová, ředitelka společnosti

Exkurze

Dne 15. června jsme vyrazili v ranních hodinách mikrobusem na firemní výlet. Prvním cílem naší cesty byla pískovna Soběsuky. Do této pískovny jsme před dvaceti lety dodávali celou technologii. Exkurze to byla velice zajímavá, zejména pro ty kolegy, kteří ještě neviděli naše stroje „v akci“. Další zastávkou našeho výletu bylo dílo, které teprve vzniká v našich dílnách. Navštívili jsme přehradu Nechranice, kam budeme dodávat dva hradící klapkové uzávěry včetně bočních štítů. Jeden letos a druhý příští rok. Poté jsme se přemístili do malebného kempu přímo u této přehrady, kde jsme měli zajištěno ubytování v chatkách. Počasí nám přálo, takže jsme mohli využít příjemného venkovního posezení. Ráno, po vydatné snídani, jsme se vydali na zpáteční cestu do Třeště. Akce se zúčastnilo 21 lidí z naší firmy a ti co zůstali doma přišli o společné zážitky. Podobně ražený tematický výlet chceme v budoucnu zopakovat.

Vzdělávání našich zaměstnanců

Loni na podzim jsme do naší firmy pořídili nový kreslicí program 3D Inventor. K jeho plnému využití dojde teprve tehdy, když se seznámíme a osvojíme většinu nástrojů a možností, které takový program nabízí. Protože nechceme jít metodou pokusů a omylů, rozhodli jsme proškolení naše konstruktéry a projektanty v používání tohoto softwaru. Podali jsme na Úřad práce žádost o příspěvek na úhradu nákladů vzdělávací aktivity zaměstnanců v rámci projektu POVEZ III. Po mírných úskalích nám byla žádost schválena. Pět našich konstruktérů se bude v průběhu měsíce září a října zdokonalovat v užívání výše jmenovaného kreslicího programu. Školení se bude odehrávat v kanceláři technického oddělení. Věříme, že tato vzdělávací aktivita pomůže vybraným pracovníkům lépe zvládnout a používat CAD systém. Současně to bude v první chvíli znamenat zdržení a vyšší náklady při zpracování dokumentace. Tato etapa by však neměla trvat dlouho a tím, jak budeme program využívat, budeme tvořit vzorovou databázi jednotlivých prvků a výrobků, dostaneme se ke snížení chybovosti v dokumentaci. Cílem je to, abychom mohli v budoucnu vyvíjet kvalitnější a technologicky vyspělejší výrobky a tím zvýšit svoji konkurenceschopnost na trhu.

Markéta Kalábová, sekretářka ředitele

Rekonstrukce přelivných polí na VD Nechranice

Vodní nádrž Nechranice se nachází v Ústeckém kraji na řece Ohři a s rozlohou 1338 ha se jedná o pátou největší vodní nádrž v České republice a také o přehradní nádrž s nejdelší sypanou přehradní hrází ve střední Evropě (3280 m). Tato vodní nádrž byla vybudována v letech 1961 až 1968 zejména jako zdroj vody pro nedalekou elektrárnu Tušimice. Strojírny Podzimek s.r.o. se staly ve sdružení s firmou SMP CZ realizátory rekonstrukce polí bezpečnostního přelivu. Naším úkolem je vyrobit a namontovat dva kusy nových přelivných klapek a příslušenství levého a pravého pole bezpečnostního přelivu. Obě klapky budou pracovat plně automaticky za pomoci 4 kusů hydraulických válců. První kus klapky pro levé přelivné pole je v tuto dobu vyráběn v areálu naší firmy v Třešti. Za zmínku stojí povrchová úprava konstrukce. Celková tloušťka nátěru je 1 mm a provádí se „za tepla“.

Přelivné klapky pro vodní dílo Nechranice

Bezmála 65 tun vážící konstrukce musí být kvůli své váze a rozměrům (15x6,5x2,5 m) pro přepravu na místo montáže rozdělena na dvě poloviny a poté poputuje s doprovodnými vozidly skoro přes celou republiku, kde budou obě poloviny usazeny pomocí montážní konstrukce s kolejnicemi pod mostovku a svařeny k sobě.

Lukáš Soutor, technické oddělení

JINDŘIŠSKÁ VĚŽ

Během jarních a letních měsíců jsme uspořádali dvě výstavy významných umělců.

Výstava Svět a světlo

Malíř ILKO (Alexandr Iljusčenko) a Ak.mal. Petra Hampl. ILKO je filozof a věřící člověk, světlo v jeho pojetí je nositel života, lásky, dobra i pravdy. Jeho obrazy však jsou i přes harmonii provokativní a vybízejí k zamyšlení. Tomuto způsobu tvorby vyhovují nejvíce přírodní témata, krajiny jako stavy duše, ale i městská zákoutí, figurální malby, zátiší i portréty. Akademický malíř a restaurátor PETR HAMPL se od malička věnuje malbě a chodil se inspirovat do přírody, která se stala jedním z jeho oblíbených motivů.

Bratrské variace

Výstava představila tvorbu bratrů Wohlových. Petr a Pavel jsou jednovaječná dvojčata a mají tím pádem mnoho společného. Jsou si fyzicky podobní, oba jsou lékaři, oba působí v pražském IKEMu, bydlí v jednom domě na Starém městě a oba mají rádi umění a malují a to od svých 16til et. Oba ztvárňují široké spektrum námětů, od celkových pohledů na krajinu, přes krajinný detail, městskou scenerii, architektonický detail, portréty a zátiší, každý má ale trochu jiné výrazové prostředky: Pavel Wohl je ovlivněn spíše impresionismem, zatímco Petrovi Wohlovi je bližší surrealismus, u obou se setkáme i s realistickým zpodobením námětu.

Lucie Dolfi, Kastelánka, Jindřišská věž, s.r.o.

12. etapa cyklovýletu

Již po dvanácté jsme za podpory firmy uspořádali cyklovýlet, tentokrát na celý víkend v termínu 1. 6. – 3. 6. 2018. Trasa byla naplánovaná trochu netradičně oproti výletům z předchozích roků.

Nástup byl na vlakovém nádraží v Třešti, odkud nás vláček odvezl s koly do Telče. Potom jsme se přesunuli po ose do Dačic. Dále potom přes Staré Hobzí do Slavonic. Počasí nám přálo a ve Slavonicích jsme měli najeto 30 km, což byla naše nejdlejší vzdálenost ze všech etap.

Stáňa nám zajistila pěkné ubytování a večerní program se také povedl.

V sobotu jsme přidali dalších 50 km po Rakousku a část se nás od třináctičlenného týmu odpojila. Zdravé jádro v čele s Martinem Urbánkem zůstalo do neděle, kdy naplánovali několik pěkných akcí a odpoledne vláčkem dojeli domů.

Jednoduše a stručně „akce se povedla“.

Díky Martinovi Podzimkovi za finanční příspěvek a hlavně všem účastníkům cyklovýletu přístě Ahóó!

Aleš Lacina,
vedoucí autodopravy

Účastníci cyklovýletu

TŘEŠŇOVKA 2018

Letošní počasí v pořadí již dvacátému třetímu setkání na Třešňovce přálo. Ovšem dopolední déšť znepříjemnil přípravu stanů a veškerého zázemí. Ale sebraná parta vše skvěle zvládla a odpoledne už bylo všechno připraveno pro setkání na kopci Třešňovka.

Šéf se těšil na tradiční dort, který od nás pravidelně dostává. Tentokrát byl s motivem „zdravotního klauna“, kterého naše firma podpořila koncem roku 2017.

Šéf využil tohoto setkání a požádal přítomné, zda by si oblékli či jakkoliv prezentovali trička, zástěry, utěrky, chňapky s artefakty „prasátek“ a následně se s nimi společně vyfotili. Tyto sběratelské kousky jsou ve vlastnictví paní Hanky Podzimkové, která celoživotně „prasátka“ v nejrůznějších podobách sbírá. Se svou sbírkou je zanesena i v české Guinnessově knize rekordů.

Návštěvníci malí i velcí si užívali nádherného počasí za tónů skupiny KM band, ochutnávali dobroty z řeznictví Mareček a řeznictví Davida Kyselý. Pivo a víno teklo proudem a k narozeninovému dortu byla výborná káva.

Děti se sháněly po baloncích, které letos nebyly. Tak třeba příští rok najdeme nějaké výročí a dětem zase Třešňovku zpestříme.

Snad si všichni užili hezkého odpoledne a večera. Všem, kteří se podíleli na uskutečnění Třešňovky moc děkujeme.

Dana Koubová

Letošní žně začaly s předstihem!

I v letošním roce jsme se pustili do klání v soutěžích o nejlepší stavby. Marketing zpracoval soutěžní přihlášku pro Stavbu Vysočiny, kam jsme přihlásili projekt Secesní vila Marii Karas v Jihlavě, který se vloni probíjelo mezi nominované stavby soutěže Stavba roku. Z důvodu odlišných soutěžních podmínek jsme ho do Stavby Vysočiny mohli přihlásit až letos a vyplatilo se! V červnu na slavnostním podvečeru ve Žďáru nad Sázavou, kde byly vyhlašováni vítězové klání Stavba Vysočiny 201, naše firma sklídila bohatou úrodu, sportovní terminologií řečeno – hattrick. Vila Marie Karas získala ocenění jako PRESTIŽNÍ STAVBA KRAJE VYSOČINA 2017, cenu STAVBA VYSOČINY 2017 ČKAIT a CENU HEJTMANA KRAJE VYSOČINA. Ocenění převzal osobně ředitel Martin Podzimek v doprovodu vedoucího projektu oceněné stavby Zdeňka Novotného.

Zástupci naší firmy při převzetí ocenění

Slavnostní předání tělocvičny ZŠ Polná s Podzimkovskou nadílkou

V posledním květnovém týdnu proběhlo slavnostní předání stavby, realizované výrobním střediskem Vysočina, a sice tělocvičny u ZŠ Polná. Slavnostní akt produkčně zajišťovalo Město Polná a marketing naší firmy. Bylo rozesláno na 70 pozvánek a pásku nové tělocvičny přestříhli společně pan ředitel Podzimek, starosta Polné Jindřich Skočdopole, ředitel ZŠ Polná Zdeněk Dvořák i senátor Miloš Vystrčil za účasti řady představitelů veřejného a podnikatelského života.

Starosta města Polná jmenovitě vyzdvihl výbornou spolupráci s firmou Podzimek a příkladný přístup vedoucího projektu Zdeňka Novotného a jeho týmu, stejně tak ocenil předání stavby s dvouměsíčním předstihem, díky kterému už v červnu stihli žáci nové prostory otestovat v hodinách tělocviku. Ve svém proslovu dále zrekapituloval třicetiletou historii, kdy Polná po zboření staré tělocvičny v polovině osmdesátých let o výstavbu nové školní tělocvičny intenzivně usilovala, nicméně díky nesouhlasu některých z dotčených úřadů až do loňského roku zcela marně. Pan ředitel Martin Podzimek pak ve svém krátkém projevu zdůraznil, že v Polné staví Podzimkovi rádi a často a jejich stopa je tu dobře patrná ať již na Domu s pečovatelskou službou, bytových domech, Synagoze a rabínském domě nebo památce nejdůležitější – Chrámu Nanebevzetí Panny Marie na náměstí. A abychom tu vytuženou a zdárně provedenou tělocvičnu nepředávali jen tak prázdnou – pan ředitel Podzimek do rukou zástupců školní žákovské rady předal na závěr dvě červená stavební kolečka s dárky pro

žáky Základní školy Polná, které využijí při sportování v nové tělocvičně – mezi nimi byly dresy pro sportovní reprezentanty školy, míče na volejbal a kopanou, švihadla a řada drobných reklamních dáreků naší firmy.

Stavba roku 2018

Pro prestižní zápolení o Stavbu roku 2018 byl vytipován nadstandardní bytový dům v Praze Villa Atrium Bubeneč. Tato netradičně vizuálně pojatá stavba s fasádou tvořenou tmavým keramickým obkladem nabízí deset (resp. devět, poté co dva byty byly na přání klienta spojeny v jeden mezonetový) luxusních bytových jednotek, nadstandardně technologicky vybavených s krásným výhledem na Prahu. Potěšilo nás, když nám koordinátorka soutěže oznámila, že jsme byli vybráni porotou k osobní prohlídce přihlášené stavby a jedné horké letní středy na konci července jsme se spolu s Danem Müllerem a panem ředitelem Martinem Podzimkem ujali role hostitelů a průvodců osmičlenného týmu porotců prostory domu i jedním ze střešních apartmá, které nám jeho majitelka velkoryse nabídla k návštěvě. Nejen horké sluneční paprsky, ale rovněž skutečnost, že porota přijela o hodinu dříve proti plánu, zatímco catering o hodinu později, zajistili marketingové produkci skutečně „horké chvilky“. Nicméně díky duchapřítomnosti a schopnosti improvizace zúčastněných jsme situaci zachránili a proměnili v příjemně strávené odpoledne ve stínu sofistikované stavby.

Aktuálně již víme, že v tvrdé konkurenci dalších 42 přihlášených objektů, jsme se nominace letos nedočkali, nicméně jsme si jisti, že jsme odvedli kus dobré práce v propagaci práce naší firmy a zkrátka nemůžeme vyhrát vždy vše a všechno!

Ivana Opršalová, PR

Vodní lyžování

Martin Knapp při suché přípravě

Šestnáctý ročník vodního lyžování byl ve znamení deště. Od rána prudce pršelo, ale kolem poledne již bylo příjemně a bez deště. Bohužel počasí odradilo spoustu možných zájemců. Tentokrát to bylo v komorním prostředí, ale opět za účasti šéfa Josefa Podzimka s manželkou a pana ředitele Martina Podzimka. Pár jezdců mělo celý rybník pro sebe a nováčci si pochvalovali, že si vyzkoušeli něco nového. Celá partička vodního lyžování se o nás opět bezvadně postarala. Děkujeme jim za vřelé přijetí a příjemnou a milou atmosféru. Přejeme jim, aby se klubu dařilo!

Dana Koubová

Historie, zajímavosti a humor (14)

*Zřící se svobody,
toť zřící se svého lidství.*

Jean Jacques Rousseau

Tento rok 2018 je ve znamení stého výročí založení Československé republiky. Ani já se vzpomínám na roky s číslovkou 8 nevyhýbám. Soustředím se však na výročí, které jsem osobně prožil. Není to rok 1918, který jsem neprožil, ale o osobní vzpomínky na významné okamžiky mého života se v našem časopisu s Vámi dělím již potřeť. Začal jsem netradičně revolučním rokem 1945, který jsem s Vámi zažil ještě v Třešti. Tento rok sice nekončí číslicí 8, ale mně bylo v té době 8 let, a tak je to v pořádku. Pak jsem se již vrátil k rokům s číslovkou 8, kdy jsem se s Vámi podělil o své zážitky z únorového vítězství dělnické třídy v roce 1948. Ten jsem již prožil v Praze, stejně jako rok 1968, který nazýváme rokem Pražského jara. Bylo to období budování socialismu s lidskou tváří. Téměř všichni jsme věřili, tedy já ano, že to je správná cesta k postupné demokratizaci našeho života. V té době jsem byl vedoucím závodu Dolní Vltava v organizaci Povodí Vltavy. Myslel jsem, že mi leží svět u nohou a s velkým osobním nasazením a výborným pracovním kolektivem jsme zahájili modernizaci vltavské vodní cesty.

Prvním rozhodujícím okamžikem byl 5. leden 1968, kdy odstoupil z funkce prezidenta republiky soudruh Antonín Novotný a vystřídal ho generál Ludvík Svoboda. Pak se to dalo do pohybu.

Naprostou klíčovou pro mě bylo shromáždění občanů 20. března 1968 v Parku kultury a oddechu Julia Fučíka v Praze Holešovicích. Bylo nás tam tehdy asi 15 000 a poslouchali jsme jeden projev za druhým a stále tleskali a volali svoboda, svoboda ... Byl tam také soudruh Gustáv Husák, který v otázku, zda bude obnoven Junák, odsekl „*Otázka asi patří někomu jinému*“. Hlas to byl ošklivý a od té doby jsem byl na toto jméno alergický. Nebyli jsme schopni se rozejít. Až si vzal slovo Josef Smrkovský a řekl jedinou větou: „*Přátelé, jsou již dvě hodiny po půlnoci, jsme všichni unaveni, pojďte domů*“. A všichni jsme se spořádaně rozešli.

Pro mě osobně bylo téměř neuvěřitelné, že se již druhý den (21. 3. 1968) obnovila činnost Československého Junáka a začal vycházet časopis „*KAPITÁNSKÁ POŠTA*“. Následně v č. 2 bylo uveřejněno nové složení hlavního kapitánátu vodních skautů. Ten byl patnáctičlenný a bylo pro mě velkou ctí, že jsem mohl zasedat

vedle takových jmen jako: Ing. Zdeněk Hájek (celoživotní skautský kamarád), Josef Heřmánek s přezdívkou Medvěd, který po léta (1968-1989) vedl ilegální skautský oddíl, kam chodil i náš Honza (Piráť) a Martin (Citrón). Nelze ani opomenout JUDr. Otakara Motejla, který se po sametové revoluci stal ministrem spravedlnosti ČS.

Hranice se otevřely a tak všichni přátelé vyjeli na dovolenou na západ do kapitalistické ciziny. Jenom já s mojí ženou Hanou, k údivu všech kolem nás, jsme se rozhodli užít si dovolenou na východě, a to přímo v Sovětském svazu (CCCP) na břehu Černého moře, tedy přesně v přímořském Soči a okolí. Tehdy jsme si říkali: „*Co to může být za národ, když Masaryk píšou Macubuk*“

Byla to krásná dovolená. Na pláži sovětským soudruhům kupodivu nevadila ani osuška s americkým dolarem, kterou nám poslala moje sestra Krista, která v roce 1965 emigrovala do USA.

Mimo poznávání cizích krajů jsme byli již v červnu 1968 konfrontováni s přípravou sovětské veřejnosti na budoucí okupaci naší krásné Československé země. Ne, že bychom tušili, co se připravuje k udušení demokratického procesu u nás doma. Ale posuďte sami.

Když řidič taxíku zjistil, že jsme Češi, tak zastavil a odmítal nás vézt dál se slovy: „Můj otec bojoval za vaše osvobození a u vás probíhá kontrarevoluce proti nám, vašim osvoboditelům.“ Nejsilněji to zaznívalo na rozlučkové večeři. Sovětští soudruzi si nás rozebrali a začala diskuze. Moji ženu Hanu si vybral k rozhovoru kluk, který sám o sobě prohlásil: „Ja militarist“. Ukázalo se, že je to sovětský vojenský pilot, který posléze slíbil Haně, že v blízké době zamíří do Československé republiky a ať mu dá adresu, že ji rád navštíví.

Mě si vybral sovětský důlní inženýr z Donbasu. Byl velmi příjemný i vzdělaný. Nikdy však nezapomenu na náš rozhovor, který se opět týkal kontrarevoluce v naší zemi. Když jsem svému společníkovi u slavnostní večeře vysvětloval, že u nás žádná kontrarevoluce není, ale pouze probíhá svoboda slova, svoboda shromažďování a ostatní svobody, které občané v demokratických zemích mají, udiveně odpověděl: „Josef, já vím, že tyto svobody v některých zemích občané mají, vím že u nás tyto svobody nemáme, ale řekni mi Josefe, k čemu ty svobody potřebujete?“ Nikdy na tuto větu nezapomenu a velmi mi pomohla pochopit myšlení běžných sovětských, byť vzdělaných soudruhů.

socha V. I. Lenina,

Před odletem jsme ještě navštívili město Tbilisi. Již nákup jízdenky do Tbilisi na nádraží v Soči stojí za zmínku. Fronta byla veliká a s každým zájemcem po otázce kam chce jet, začala diskuze proč, a jestli nechce jet jinam. Debaty byly nekonečné a tato fronta stále narůstala. Po zakoupení jízdenky jsem se zeptal, v kolik hodin vlak přijede zpět. Odpověď mě víc než zarazila: „To záleží, jaký bude mít lokomotiva uhel.“ Nechápal jsem. Odpověď zněla: „Bude-li uhel dobrý, vlak přijede na čas. Bude-li uhel špatný, tak vlak může mít až několik hodin zpoždění.“ Nevěřil jsem svým uším, ale realita po návratu byla ještě kurióznější. Uhel byl asi dobré kvality, a tak jsme zpět do Soči přijeli asi o hodinu dříve. Krátce po tom, co jsem si zakoupil jízdenku, prodavač dal před sebe tabulku „zakryto“ a okénko zavřel. Představoval jsem si, jaké by to vyvolalo protesty u nás. Ne tak v Soči.

podstavec od sochy J. V. Stalina,

Čekající soudruzi se v poklidu rozešli, někteří si sedli na lavičky se slovy. „Jesli my nemožem jechať segodňa, my pajďom zavtra“.

vojenský transport

O některé další zážitky z tohoto města se s Vámi podělím z originál fotografií včetně tehdejších popisek, které jsem náhodně vybral ze svých alb. Fotografie sochy V.I. Lenina a podstavec od sochy J.V. Stalina mě inspirovaly k zamyšlení.

- 1949 - 1955 budována socha J.V. Stalina v Praze. Toto sousoší bylo v té době největší v Evropě.
- 1962 socha J.V. Stalina v Praze odstřelena
- 1968 socha J.V. Stalina v Tbilisi chybí - zbyl jen podstavec
- 2010 gruzínské úřady v noci (25. června) ve městě Gori - rodném městě J.V.Stalina, odstranily jeho sochu
- 2013 v obci Dibeda v blízkosti Tbilisi začali aktivisté natírat sochy J.V.Stalina na růžovo
- 2014 v Gruzii slavnostně odhalili sochu J.V. Stalina

Pořadí v anketě největší Rus z roku 2008:

1. J.V. Stalin (38 %)
- 2-3. Puškin, Putin (34 %)
4. Lenin
5. Petr I.

Nejste udiveni - já ano - bez komentáře

Pak jsme se vrátili zpět do ČSSR a dále se podíleli na budování socialismu s lidskou tváří. Věřili jsme „naší“ vládě a straně až do 21. srpna 1968. Tehdy v noci nás vzbudil ohromný řev letících letadel nad Prahou a oba si přesně pamatujeme, jak žena Hana pronesla legendární větu: „Tak ten militarist z večere v Soči dodržel slib, že za mnou do Prahy přiletí. A on nekecal, on už je tady“. Připadalo nám to jako z pohádky.

Nic jsme nechápali a šel jsem normálně do práce, avšak na Jiráskově mostě mě málem srazil sovětský tank. Pomalu mi začalo docházet, co se vlastně stalo. Na cestě domů jsem se ještě zastavil před ÚV KSČ na vltavském nábřeží. Budova byla obsazena sovětskými vojáky, kteří neradi, ale museli stále odpovídat na otázky Pražanů. Nebyl jsem vůbec schopen řídit závod Dolní Vltava a několik dnů jsem v pracovní době chodil dopoledne do biografu, aniž mi to někdo vytknul.

Dále cituji z knihy *Sedm pražských dnů* 21.-27. srpna 1968, která vyšla pár dní po okupaci, pak byla stažena, pálena a autoři byli perzekuováni. Druhé vydání vyšlo až v roce 1990 a při jejím čtení si opět připomínám ty hrůzy a naivity, kterými jsme museli projít.

STŘEDA 21. SRPNA 1968

Kolem **1.00 hod.** Čs. rozhlas v Praze vyzval posluchače, aby čekali u přijímačů na důležitou zprávu ústředního výboru KSČ.

Krátce po 1.00 hod. Předsednictvo ÚV KSČ odhlasovalo většinou hlasů proti čtyřem (Bilak, Kolder, Rigo, Švestka) text provolání:

Všemu lidu Československé socialistické republiky,

včera, dne 20. srpna 1968 kolem 23. hod. večer překročila vojska SSSR, Polské lidové republiky, Německé demokratické republiky, Maďarské lidové republiky a Bulharské lidové republiky státní hranice ČSSR. Stalo se tak bez vědomí presidenta republiky, předsednictva Národního shromáždění, předsednictva vlády i prvního tajemníka ÚV KSČ a bez vědomí těchto orgánů. V těchto hodinách zasedalo předsednictvo ÚV KSČ a zabývalo se přípravou XIV. sjezdu strany. Předsednictvo ÚV KSČ vyzývá všechny občany republiky, aby zachovali klid a nekladli postupujícím vojskům odpor, protože obrana našich státních hranic je nyní nemožná.

Proto ani naše armáda, Bezpečnost a Lidové milice nedostaly rozkaz k obraně země. **Předsednictvo ÚV KSČ považuje tento akt za odporující nejen základním zásadám vztahů mezi socialistickými státy, ale za popření základních norem mezinárodního práva.**

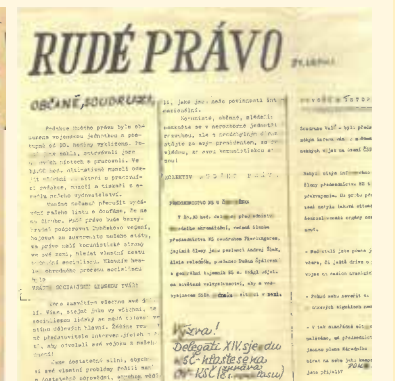
Všichni vedoucí funkcionáři strany a Národní fronty zůstávají ve svých funkcích, do nichž byli jako představitelé lidu a členy svých

orgánů zvoleni podle zákonů a jiných nařízení platných v ČSSR. Ústavními činiteli je okamžitě svoláno zasedání Národního shromáždění, vlády republiky, a předsednictvo ÚV KSČ svolává plénum ÚV strany k projednání vzniklé situace.

(Práce, 21. 8. 1968) Předsednictvo ÚV KSČ

Zvláštní vydání Rudé právo

Ilegální vydání Rudého práva

2.00 hod. Na letišti v Ruzyni začaly přistávat v minutových intervalech sovětské vojenské letouny AN-12 s vojáky a těžkou bojovou technikou.

Kolem **6.00 hod.** Čs. rozhlas v Praze vysílal osobní vzkaz A. Dubčeka. Soudruh Dubček se obrací na čs. pracující s prosbou, aby nastoupili na svá obvyklá pracoviště, neboť to je v tomto okamžiku jediná možnost.

Po **6.00 hod.** Podle zpráv Čs. rozhlasu shazovala cizí letadla nad Prahou letáky, v nichž je A. Novotný označován za legálního presidenta ČSSR.

Krátce před **7.00 hod.** Zahájeno vysílání Čs. televize. Vzhledem k tomu, že vysílač na Petříně v Praze byl obsazen sovětskými vojáky, pracoval přímo vysílač Cukrák u Zbraslavi. Po obsazení strahovské stanice, přenášející signál na Cukrák (**v 11 hod.**), zajistili technici improvizované přímé spojení (Lidová demokracie, 21. 8. 1968).

Milí spolupracovníci, dále Vás ušetřím citátů z výše uvedené knihy a obrátím Vaši pozornost k několika tiskovinám, které jsem shromažďoval celý rok 1968 do velkého kufří, který jsem - věřte mi - neotevřel celých 50 let. Až před týdnem jsem

se to odvážil a dodnes mi tyto dokumenty leží v hlavě a opět se sám sebe a okolí ptám, jak jsme to všechno mohli přežít.

Ale vraťme se k několika autentickým materiálům z mého otevřeného kufru. Jsou tak výmluvné, že je nemusím téměř komentovat.

Je neuvěřitelné, jak dlouho trvalo okupačním jednotkám a našim vlastním zrádcům, než nastala Husáková normalizace. Je pro mne nepochopitelné, jak velký byl tiskový odpor, kolik časopisů a jiných titulů vycházelo navzdory okupaci až do konce roku 1968, ale i začátkem roku 1969. Jsem osobně ohromen a postupně opět zasouvám pro nás Čechy tak těžkou historii do svého velkého kufru.

Závěrem mého vzpomínání na rok 1968 uvádím ještě několik citátů uveřejňovaných v té době a i dnes věřím v lepší budoucnost.

*Kdyby mí vojáci začali přemýšlet,
nezůstal by u vojska ani jediný.*

Bedřich II

Může počet viníků proměnit zločin v ctinnost?

Voltaire

*Málo by toho bylo na světě podniknuto,
kdybychom stále hleděli na to,
jak to dopadne.*

Lessing

*Když divoši zatouží po ovoci,
porazí strom a oškubou jej.
Právě taková je každá despotická vláda.*

Montesquieu

PRAŽSKÉ NOVINY

VYDAVATELSTVÍ NOVÉ PRAHY

Mysleli si, že jim padneme kolem krku

Myslí si, že se podrobíme

Žádný národ se nenechá dobrovolně pokořit. Okupace naší země je nejhlubším pokořením našeho národa, pošlapáním svatých citů našeho lidu. Činy okupantů nás musí naplňovat odporem. Přepadení mírumilovné československé republiky, loupežný únos našich vedoucích politických činitelů, střelení do bezbranných lidí - to všechno jsou činy, které nemají obdoby v civilizovaném, kulturním světě.

Podle posledních zpráv jede prezident L. Svoboda do Moskvy na jednání. Sledujte bedlivě zprávy o tomto jednání a buďte připraveni!

Nekolaborujte s okupanty, nevyvolávejte však ani žádné provokace, naší nejlepší zbraní je zatím hluboká pasivní rezistence. Nic neznáme, nic nevíme, nic dobrovolně kolaborantům nedáme. Pražané, tak jako už mnohokrát, obstojte se ctí i v těchto těžkých dnech.

Hanba kolaborantům!

Bojkotujte kolaborantské Rudé Právo a televizi!

Kolaboranti se musí setkat všude s hlubokým opovržením!

PRAVDA JE
REVOLUČNÍ

ANTONIO GRAMSCI

6

POLITIKA

TÝDENÍK CENA Kč 2,00
DNE 3. ŘÍJNA 1968

TAJEMSTVÍ TAJEMNÍKŮ

SNĚMOK IVANA SÍKLOVSKÉHO

Otevřít za dalších 50 let

PERSONÁLNÍ KOUTEK

K firmě Podzimek a synové nastoupili:

Jiří Miskoč	stř. 210
Bc. Dominika Mrázková, Michal Sladovnick,	
Bc. David Tůma, Tomáš Blatský, Jakub Minář	stř. 220
Lukáš Kurka	stř. 230
Ing. Blanka Kadečková	stř. 501

Z firmy Podzimek a synové odešli:

Ondřej Březina, Nikola Hlavanová,	
Luděk Holstein, Radomír Stejskal	stř. 220
Roman Němeček	stř. 230
Josef Bartoň	stř. 252
Žaneta Zemanová	stř. 601

Do firmy Dřevovýroba Podzimek přišli:

Martin Mareš, MgA. Jiří Jedlička

Z firmy Dřevovýroba Podzimek odešli:

Jiří Kalina, Michal Vondrák, Stanislav Puchner

K firmě Strojírny Podzimek nastoupila:

Žaneta Neradová

Životní jubilea oslaví

Ve firmě Podzimek a synové:

25let	29. 12.	Neuwirth David	stř. 210
30let	18. 12.	Šťastný Jaroslav	stř. 210
	11. 9.	Sladovnick Michal	stř. 220
40let	9. 10.	Venkrbec Martin	stř. 230
	17. 12.	Jiráková Lucie	stř. 262
50let	24. 10.	Vávru Jitka	stř. 210

Ve firmě Dřevovýroba Podzimek

50 let 3. 8. Mareš Martin

Pracovní výročí oslaví

Ve firmě Podzimek a synové:

10let	1. 10.	Venkrbcová Jana Bc.	stř. 210
20let	1. 12.	Kusáková Milada JUDr.	stř. 101

Ve firmě Dřevovýroba Podzimek

15let 3. 11. Mezera Zdeněk

BLAHOPŘÁNÍ

Srdečně gratulujeme pěti mladým novomanželkám a novomanželům! 2. červen 2018 byl svatebním dnem pro Alenu Doksanskou, kdy vstoupila do manželství s Josefem Novákem a Michaela Šubrtová své ano řekla 4. 8. 2018 Václavu Špičákovi. Ve středisku HSV 210 to byly hned dvě významné události. Tomáš Pěnička 4. 8. 2018 pojal za manželku Tamaru Patryovou a Jaroslav Šťastný dne 18. 8. 2018 uzavřel sňatek s Věrou Říhovou. Ve Strojárnách Podzimek byla také svatba. Pro Jakuba Mironiuka a Annu Bínovou byl jejich šťastný den 11. 8. 2018. Všem novomanželským párům přejeme spoustu lásky, štěstí, zdraví, radosti a spokojenosti do dalších let.

Ukončení léta ve Strojárnách Podzimek

Letos jsme se sešli již posedmé v našem krásném areálu firmy při letní grilovačce. Opékali jsme dvě výborně naložené kýty, každá vážila kolem 13kg. Masíčko bylo jak dort, hlavně díky Mírovi Adamovi, který tentokrát zastoupil Luboše Pivoňku, v úloze šéfa grilu. Počasí se na nás tentokrát trochu mračilo, ale našťastí jsme nezmokli. Při zvucích kytar jsme seděli, zpívali a povíдали až do půlnoci.

Markéta Kalábová, sekretářka ředitele

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme panu Radomíru Stejskalovi za jeho obětavou práci, kterou pro naši firmu v pražském středisku vykonával od roku 1997. Pracoval jako řidič a údržbář. Byl vždy velmi spolehlivý a ochotný. Po 11 letech u firmy odchází do penze. Do dalších let mu přejeme mnoho štěstí, zdraví a spokojenosti.

Soutěž o nejlepší fotografii pracovního kolektivu

Vážené kolegyně, vážení kolegové! Rádi bychom pro budoucnost průběžně dokumentovali naši firemní historii i jinak než společnou fotografií z vánočního setkání nebo Třešňovky, otevíráme tedy prostor vaší nápaditosti i vtípu a slibujeme, že vás za ně odměníme! Využijte zázemí svého pracoviště, firemní areál, zvolte si místo, rekvizity a přesvědčte své kolegy ke společné fotografii. Nejlepší fotografie pracovních kolektivů oceníme:

1. cena: zapůjčení grilovacího náčiní a poukázka na nákup grilovacích surovin a nápojů v hodnotě 5000 Kč.

2. cena: zapůjčení grilovacího náčiní a poukázka na nákup grilovacích surovin a nápojů v hodnotě 3000 Kč.

3. cena: zapůjčení grilovacího náčiní a poukázka na nákup grilovacích surovin a nápojů v hodnotě 2000 Kč

Ivana Opršalová, PR